

Una menció especial als donants

PERE-A. FÀBREGAS

President de
Coordinadora
Fundacions

El 1 d'octubre passat les fundacions catalanes aplegades a la Coordinadora Catalana de Fundacions hem celebrat el III Dia Europeu de les Fundacions i Donants. Ho hem fet amb activitats diverses, incloses jornades de portes obertes i en alguns casos amb la publicació de les fonts de finançament, un exercici lloable de transparència en temps de desafecció ciutadana. Precisament vull assenyalar l'encert de la in-

clusió de l'expressió «donants» en l'enunciat de l'esmentada Jornada Europea com a reconeixement del paper cabdal que aquestes tenen en la creació, sosteniment i proveïment de serveis d'aquestes entitats sense afany de lucre.

La figura del «donant» és substancial a la gènesi de la mateixa institució fundacional. Pensem que la creació d'una fundació es caracteritza per l'existència d'una persona física o jurídica que destina uns diners a una finalitat social de la qual no pot ser beneficiària directament ni indirecta, diners que no pot rescatar en cap moment i que en cas

de dissolució de la fundació aquell capital reverteix en una altra institució similar o bé a l'Administració. Aquest retrat és exclusiu de les fundacions. Les associacions, les cooperatives o les ONG es mouen per altres marcs legals.

Estem parlant, doncs, de diners donats altruïstament. Diners finalistes, no abocats a un pou sense fons.

Tots aquests guanys que ha assolit la societat catalana en termes de benestar material i espiritual, en una part molt significativa per les aportacions desinteressades dels donants que enalteixo en aquest article, ne-

cessitariem que tinguessin continuïtat per poder disposar de més recursos. La crisi econòmica dels darrers anys ha fet minvar les subvencions públiques i el món empresarial hi ha estat menys pròdig.

No estem parlant necessàriament de xifres molt milionàries com les que aporten els mecenes nord-americans disposats a combatre la malària al món o a equipar un hospital oncològic sencer. A casa nostra, inclús fórmules senzilles com el crowdfunding o el mecenatge estan possibili-

tant tirar endavant projectes emprenedors desatesos per incerts o poc rendibles en termes purament mercantils però que en canvi satisfan una necessitat i ajuden a crear consciència cívica.

Molt sovint al nostre país té més impacte i mobilització la capta per una causa solidària on tots els donants se senten participants d'on van destinats els diners que per una col·lecta indeterminada encara que la institució convocant tingui molta anomenada. La Fundació Marató de TV3 és un exemple clar del primer cas, de mobilització col·lectiva.

*La Fundació Marató
de TV3 és un exemple
de mobilització
col·lectiva*